

XXI. Bányászati, Kohászati és Földtani Konferencia – beszámoló –

Ebben az évben Nagybányán, május 9–12. között zajlott a XXI. Bányászati, Kohászati és Földtani Konferencia, az EMT Bányászati, Kohászati és Földtani Szakosztálya szervezésében, melynek munkálatai az EuroHotelben és a Kolozsvári Műszaki Egyetem, Nagybányai Karán zajlottak.

A hagyományostól eltérően a konferencia első napja már tartalmas nyitó rendezvénnyel indult, a Victor Gorduza Ásványtani Múzeum történetének és kiállításának bemutatásával, melyen a Román Földtani Intézet Nagybányai Csoportja, Marinel Kovacs alelnök és az EMT Földtani Szakosztálya, Wanek Ferenc elnök személyében képviseltette magát.

A múzeum bemutatása és a szakmai eszmecsere, bemutatkozások angol, román és magyar kétnyelvűséggel és azonnali magyar és román fordítással zajlottak. Az eseményt egy baráti koccintás zárta. A programmal párhuzamosan a konferencia regisztrációja is folytatódott.

Másnap a szakmai kirándulásokra került sor. A bányászati–kohászati szekció résztvevői Nagybányáról, az ólomkohó megtekintése után Felsőbánya felé vették az irányt, ahol a római katolikus és evangélikus templomot, valamint az V. aknát tekintették meg. A következő megállóhelyen, Kapnikbányán, az ebéd elfogyasztása után, a római katolikus templom és a bányászati múzeum megtekintése következett, majd a Born Ignác és Papp Simon emléktábla megkoszorúzása, a kapnikbányai *Logolda* (arany kohó) romjainak megtekintése, végül visszatértek Nagybányára.

A földtanászok tanulmányi kirándulása gyakorlatilag a Gutin-hegység földrajzi körbejárását célozta meg. Sajnos, ez alkalommal is, csak időcsúszással, egyes tervezett – elsősorban kultúrtörténeti – megállók (a szaplonvcai vidám temető, Avasújfalú tájháza, ilobai andezitoszlopok) kihagyásával sikerült teljesíteni. A körút az Alsófernezely határában lévő, védett Limpedeá-sziklaoszlopok és a Kisbánya melletti rendkívüli ősnövénytanú lelőhely szélének meglátogatásával kezdődött, amit az esős idő, a rosszul járható utak nehezítettek. Ezzel el is kezdődött az idővel való gazdálkodás elcsúszása a tervezettel szemben. Tanulságos, kultúrtörténetileg információ-gazdag volt a deszei román fatemplom megtekintése, de sofőrhibából itt is csak nőtt az időcsúszás. Ehhez a megállóhoz jól rimelt művészettörténeti szempontból a hosszúmezői református templom megtekintése.

Az Avas vidéki Lajosvölgy falu vasbányászati emlékeinek meglátogatása egyaránt lehetőséget biztosított a 19. századi bányásztörténeti kuriózum és a környék földtani és vasérc-teleptani sajátosságainak megértéséhez. Földtanilag kiemelkedő volt az avasújvárosi perlitbánya – már kellemes napsütésben való – meglátogatása, a végén egy helyi szőlősgazda nyújtotta, műsoron kívüli, remek borkóstolójával. Az ilobai meddőhányó az érckutatás és színesfém-bányászat – immáron csak – emlékeit tárta a kiránduláson részt vettek elé. Iloba mellett védelem alá helyezett rozetta-szerű andezitoszlopokra pedig sajnos csak a buszból, futólag tekinthettünk – már aki észrevette.

Különös lelki élményt nyújtott az utolsó kultúrtörténeti megálló: Misztótfalu nagy szülőtte: Misztótfalusi Kis Miklós emlékházában.

A kirándulást a környék közelmúlti bányászatához kapcsolódó, nehéz környezeti kérdéseket is hordozó bozintai zagytározó meglátogatása zárta.

A Kovács Alpár, Márton István és Wanek Ferenc által összeállított kirándulásvezető, melyet minden geológus résztvevő megkapott, egy önmagában is értékes gyöngyszeme a műfajának.

Szombaton a rendezvényt a konferencia soros elnöke, Márton István nyitotta meg, melyet követően, rövid, tisztességteljes és átfogó megemlékezést tartott Komlóssy György Baksa Csabáról, a Magyarhoni Földtani Társulat (MFT) tavaly tavasszal leköszönt (és az idej

év elején elhunyt), 31-ik elnökéről, majd a plenáris előadások következtek. Elsőként, Tóth Jánosnak, a zalaegerszegi Magyar Olaj- és Gázipari Múzeum igazgatójának bányászattörténeti összefoglalója: *Nagybánya és Máramaros bányászata* hangzott el. Ezt Kovacs Marinel helyi, de nemzetközileg is jól ismert geológusnak, egyben egyetemi előadótanárnak a vidék föld- és ércteleptanát átfogón bemutató előadása, *Az Avas–Gutin hegység (nagybányai érckörzet) neogén vulkanizmusa és kapcsolódó ércképződése* volt hallható. Még a földtanászok számára is a reveláció erejével ható – Molnár Dánielnek, a Miskolci Egyetem, Műszaki Anyagtudományi Kar, Öntészeti Intézetéből érkezett fiatal kutató által, *Öntvénygyártás és szimuláció* címmel bemutatott – kohászati előadással zárult a sor.

A délelőtti szakmai programhoz tartozott még a posztterek (szám szerint 7) bemutatása.

A délutáni előadások három szekcióban zajlottak: bányászat, kohászat és földtan. Ezek a szakmák teljes keresztmetszetét átfogták, úgy, hogy előadókként, azok művelőinek teljes életkori spektruma jelen volt. A földtani szekcióban 11, a bányászati szekcióban 12, a kohászati szekcióban pedig 14 színvonalas, jól megalapozott, gondolatébresztő és nem utolsó sorban érdekesítő előadást hallhattak a résztvevők. Sajnos az előadások száma – de szerencsére nem a színvonala – egyre jobban tükrözik szakmáink gazdaságpolitikailag meghatározott hanyatlását a geopolitikai térségünkben.

A szombati tudományos programot egy jó hangulatú díszvacsora követte, mely alkalommal a diákpályázatok nyerteseinek díjátadására is sor került. Sajnos, a házigazda étterem részéről történt előzetes hiányos információátadás miatt, sokak számára szomorúan korai véggel.

A földtanos szakemberek számára – és nem csak – a vasárnap délelőtti Felsőbányai ércteleptani és bányászattörténeti gyalogos terepbejárással zárult. Csak sajnálhatják azok, akik – bármilyen kényszerítő okból – erről lemaradtak.

Wanek Ferenc
az EMT Földtani Szakosztályának elnöke

Pap Tünde
programszervező

Vincze Péter
a Magyarhoni Földtani Társulat egyik képviselője